

בג"ץ 210/13 - דב אבן אור נ' היועץ המשפטי לממשלה

בג"ץ 210/13 - דב אבן אור נ' היועץ המשפטי לממשלה

בג"ץ 210/13

דב אבן אור

נגד

היועץ המשפטי לממשלה

בבית המשפט העליון

[13.01.2013]

כבוד השופט נ' הנדל

עתירה למתן צו ביניים

בשם העותר - בעצמו

החלטה

1. מונחת לפני בקשה למתן צו ביניים, במסגרת עתירה למתן צו על תנאי שהגיש העותר, בגדרה מבקש הוא להורות כי המשיב יבטל החלטה קודמת אשר מונעת עיכוב הליכים פלייליים שנפתחו נגדו. עוד מבקש העותר כי לא יתקיים כל דיון בהליך הפלילי שבעניינו, עד להשלמתם של הליכי גישור בינו לבין המשיב.

2. נגד העותר, עו"ד במקצועו, הוגש בבית משפט השלום בתל אביב-יפו כתב אישום, המייחס לו עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כעולה מהעתירה, בחודש פברואר 2012 פנה העותר ליועץ המשפטי לממשלה לצורך עיכוב הליכים נגדו. זאת על רקע פקודת מפכ"ל המשטרה מס' 14.01.13, המחייבת את אישור היועץ המשפטי לממשלה בטרם הגשת כתב אישום נגד עורך דין, בעניין הנוגע לעיסוקו. לאחר שבחלוף תקופה של כשישה חודשים לא ניתנה החלטה בנידון, השיב מנהל אגף עיכוב ההליכים במשרד היועץ המשפטי לממשלה כי התיק טרם הועבר לעיונו מפרקליטות מחוז תל אביב.

ביום 6.12.2012, הגיש העותר בקשה, בהסכמת המדינה, לפיה ייפנו הצדדים לגישור. בגוף הבקשה הובהר כי באם לא ייצלח הגישור, יתקיים דיון הוכחות שנקבע ליום 14.1.2013 במועדו, ויוקדש הוא לעדויות התביעה. בהתאם להסכמה זו, קבע בית משפט השלום (כב' השופט י' יצחק) בהחלטתו מיום 11.12.2012 כדלקמן:

"1. הצדדים יוכלו לפנות לגישור בהתאם להסכמתם.

2. אין שינוי במועד הדיון הקבוע ליום 14.1.2013

אשר יוקדש לעדויות התביעה באם הגישור לא

יצלח".

- כעולה מהעתירה, עד למועד הגשתה לא החל הגישור ואף לא נקבע מועד לקיומו. ביני לביני, פנה העותר ללשכת עורכי הדין והלין על העובדה שכתב האישום נגדו הוגש בלא אישור היועץ המשפטי לממשלה. בעקבות פניה זו, פנה הוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין למשיב כדלקמן: "הוועד המרכזי פונה אליך בבקשה לערוך בירור האם ניתן אישור מראש להגשת כתב האישום. ככל שלא ניתן אישור כזה, הלשכה מבקשת כי תיערך בדיקה מקיפה, הן של התהליך שאיפשר הגשת כתב אישום ללא אישור כאמור באופן כללי, והן של ההחלטה להגיש כתב אישום בתיק הספציפי שלפנינו...". נוכח האמור, הגיש העותר לבית משפט השלום בקשה לדחיית הדיון הקבוע ליום 14.1.2013. ביום 18.12.2012 הורה בית משפט השלום כי התביעה תגיב לבקשת הדחייה. לאחר שתגובה כאמור לא הוגשה, הגיש העותר בימים 4.1.2013 ו-7.1.2013 ארבע בקשות והודעות שונות לדחיית מועד הדיון. ביום 8.1.2013 קבע בית משפט השלום כי "הדיון יתקיים במועדו". עוד באותו היום הגיש העותר הודעה ובקשה, במסגרתה הלין על התנהלות הפרקליטות וכן ביקש שוב כי דיון ההוכחות בעניינו יידחה. בהחלטה מיום 9.1.2013 הורה בית משפט השלום כי המדינה תגיב לבקשה תוך 3 ימים, וחזר על החלטתו לפיה דיון ההוכחות יתקיים במועדו. ביום 10.1.2013 השיבה המדינה לבקשת העותר לדחיית הדיון בעניינו וצינה כי: "אין הליך הגישור בא במקומו של ההליך העיקרי (הגם שלא התקיים הליך כאמור), ב"כ המאשימה הודיע לנאשם כי עליו להיות מוכן בכל מקרה לדיון ביום 14.1.2013". לגישת העותר, בהתאם להסכמה שבין הצדדים, לא ניתן לערוך דיון בתיק העיקרי, בוודאי דיון מקיף כדיון הוכחות, שעה שטרם נערכה ישיבת גישור. עוד טוען העותר כי נוכח פנייתו של הוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין ליועץ המשפטי לממשלה בבקשה לבדיקת עניינו של העותר "חובה היה [על המשיב] לבקש מבימ"ש השלום דחיית המשך דיונים".
3. אינני סבור כי יש מקום להיעתר לבקשה להורות על דחיית הדיון הקבוע למחר. מסקנתי זו ממזגת בתוכה שיקולים מעשיים ועקרוניים. במישור העקרוני, אין זו דרכו של בית משפט זה להתערב בדרך ניהול המשפט על ידי הערכאה המבררת. כך באזרחי וכך בפלילים. בל נשכח כי לא ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על החלטה מעין זו לפני בית משפט הדן בפלילים ואף לפני בית משפט הדן בהליך אזרחי, נוכח הוראות צו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-2009.
- במישור המעשי יודגש כי בתיק הקבוע לדיון מחר, אמורים להישמע עדי התביעה בלבד, כך שהתיק אינו אמור להסתיים בדיון מחר. לצד זאת, אבקש תגובת המשיב לטענה העולה בעתירה, לפיה לא נתבקש אישור היועץ המשפטי לממשלה בטרם הוגש כתב האישום נגד העותר, וכי טרם ניתנה החלטה בבקשת העותר לעיכוב הליכים, על אף שחלף זמן רב.
4. תגובה זו תימסר על ידי המשיב תוך 15 יום. כאמור, אינני מורה על דחיית הדיון שנקבע, כפי שנקבע, למחר. ניתנה היום, ב' בשבט התשע"ג (13.1.2013).